

India & Nepal

Marijn en Jeroen op reis

29 oktober tot en met 25 november 2006

Inhoudsopgave

Horn Please	4
The Maharadja's are back in town!.....	8
Achterop een camel.....	13
Camel Fight.....	15
Op de weg naar Jodhpur	17
Water in Udaipur.....	23
Unexpected Udaipur	24
Op Audiëntie.....	25
De Raj van Deogarh.....	25
De Don en de olifanten	26
Sterretjes kijken	29
Kingfisher	30
Opgedroogd Vogelpark	31
Tijgetje.....	35
Rode oortjes.....	36
De stad van burning and learning	40
Plonsjes.....	41
In bad met olifantjes	43
Jumbo Plons!	45
On Top of the World	47
Mt. Everest: de makkelijke weg.....	48
De vluchten	49

Samentstelling:
Jeroen de Haas © 2007

Alle teksten zijn afkomstig van de weblog:
www.jeroendehaas.nl

India & Nepal

zondag 29 oktober t/m zaterdag 25 november 2006

New-Delhi

Horn Please

De derde dag in India is aangebroken en alle zintuigen zijn nu al hevig geprikkeld. Ik weet nog niet zo goed wat ik van New Delhi moet denken. Een wereldstad dat wel, chaotisch dat ook, maar voor een metropool van ongeveer 12,8 miljoen Indiërs toch niet druk en overvol. Met de auto werden we maandag in een dag langs alle bezienswaardigheden gereden. En dat waren er nogal wat. De feiten liegen er niet om: de grootste moskee *Jamal Masjid* van India, de oudste en hoogste minaret *Qutb Minar*, de fotogenieke *India Gate* met daarbij de parlamentsgebouwen en nog veel meer. Dinsdag zijn we naar Mandawa gereden en daar waren we feitelijk wel de hele dag mee zoet. We zitten nu in het oude stadje met kolossale herenhuizen en een fort. Het India zoals ik me dat enigszins had voorgesteld presenteert zich hier volop.

JEROEN | I-II-2006

Reli kick-off Het eerste (en zeker niet laatste) bezoek aan een heiligdom: *Jamal Masjid*.

Jamal Masjid De grootste moskee van India: plek voor 20.000.

Grootste democratie op aarde Het presidentieel paleis.

India Gate Een reusachtig monument voor hen die vielen aan Indiase zijde tijdens de Eerste Wereldoorlog.

Qutb Minar

Een 72 meter hoge minaret uit 1100, bewerkt met geschriften en symbolen.

Humayuns tombe

Geschied voor een koning en zijn familie.

Mandawa

Suite Met vier kamers voelden we ons de Maharadja zelve.

De veranda Een beetje nep, maar wel helemaal in stijl.

The Maharadja's are back in town!

Namasté! Inmiddels al weer drie dagen in India en eindelijk het gevoel echt in India te zijn. We zitten nu in Mandawa, een stadje op de Zijderoute. Duidelijk is hier in vroeger tijden veel geld verdiend aan zilver, specerijen en zijde. Gigantische paleizen met fantastische schilderijen vormen hier het decor. Alles is wel een beetje in staat van ontbinding, maar de pracht en praal is er nog steeds. Het verkeer is lekker chaotisch. We zijn al

een nederlands stel tegen gekomen die een motorrijder op de motorkap hebben gehad... Alle auto's hebben dan ook de term *horn please* op hun auto staan, onder het mom van "ik kijk toch niet in mijn spiegel, dus laat weten dat je er bent..."

Ons hotel is magnefiek, een echte parel in de woestijn. Het lijkt op een bedoeïenen fort, met allerlei huisjes en pleintjes. Wij hebben een suite met vier kamers. Alles geheel in stijl, met hemelbed en al...

Kortom de *Maharadja's are back in town!*

Straks even een duik nemen in het zwembad en genieten van het fantastische uitzicht over de woestijn. **MARIJN | 1-11-2006**

Rijke geschiedenis Dankzij de handelsroutes bezit Mandawa veel uitbundig versierde *haveli's* (herenhuizen). Sommige tot in de puntjes verzorgd, sommige vervallen.

Bikaner

Junagarh Fort

Het eerste fort dat we bezoeken staat in Bikaner. Junagarh Fort is dankzij een zandstenen wal, een slotgracht en 37 bastions nooit overmeesterd. De reden waarom het nog in zo'n goede staat verkeert.

Camel Breeding Farm
Het schip van de Thar-woestijn is economisch van zeer groot belang.

Pushkar →

Achterop een camel

We hebben nog niet veel van ons kunnen laten horen, maar hier in Pushkar is weer eens de mogelijkheid om wat van onze belevenissen aan het net toe te vertrouwen. Moet wel snel typen, want de meter van de camel loopt... die ligt ergens op de *fairground* van de stad op os te wachten. Wordt nog lastig om mijn exemplaar tussen die tienduizend andere terug te vinden.

Inmiddels hebben we alweer twee slaapadressen gehad. Dinsdag belandden we in *Desert Resort* in Mandawa. Daar verbleven we twee nachten en hebben behalve de oude herenhuizen van de stad een beetje geluierd. We kregen de luxe-suite omdat die voor ons het grootste bed had. Niet verkeerd.

Na Mandawa zijn we naar Bikaner gereisd. Een hectische stad met smalle straatjes en veel te veel dingen die daar hard doorheen willen rijden, lopen of wat dan ook. Respect voor onze chauffeur Baghweet die alles luidt claxonnerend in goede banen stuurt.

Het hotel was een paleis waarin we verschillende keren verdwaalden op zoek naar onze kamer. Een echte paleiskamer! In de stad zijn we nog rondgereden door een paard en wagen. Dan zie je het allemaal weer eens van de andere kant.

Na een rondleiding in de *Jaintempel* van Bikaner door de tempelpriester zijn we weer langdurig in de auto gaan zitten.

Baghweet heeft niet zoveel met de rij- en rusttijdenwet dus we zitten soms vier vijf uur lang met de benen opgevouwen in zijn *Ambassador 2000*. Maar wederom zijn deze ontberingen het waard geweest.

We zitten in een bungalow die deel uitmaakt van het tentenkamp van Pushkar. Op een *camel* (dromedaris) naar het dorp gehobbeld en in de mensenmassa afgestapt.

Het dorp is om een meer gebouwd en daar kun je voor al diegene die je lief zijn leeglopen met je portemonnee. Een 'priester' helpt je bij de procedure. Hij schudt behendig per persoon aan wie je denkt geld uit je zakken. Ik had opeens een kleine vrienden- en familiekring. Kreeg er wel een aandenken voor in de plaats een rood geel touwtje: het paspoort voor alle tempels hier. Dat zijn er al gauw duizend dus ik weet niet of ik mijn geld er wel uithaal. Bovendien moeten we morgenochtend om acht uur alweer klaarstaan om op weg te gaan naar Osian. Daar hebben we een lunchafpraak met de camels.

JEROEN | 3-11-2006

Pushkar De jaarlijkse *Camel Fair* is een van de grootste veemarkten van Azië en trekt uiteraard ook veel toeristen aan.

Camel Fight

Een dagje Pushkar klinkt als een hele belevenis. Gisteren al kort even wat geschreven over de festiviteiten hier, maar daar was het niet klaar mee...

Na onze zegening dachten wij verder een rustig bestaan te kunnen lijden, zonder poespas. Echter niets van dat al. Bij onze camel-parkeerplaats bleek onze camel-driver onvindbaar. Niets aan de hand, gewoon even wachten, wij waren immers ook een half uurtje eerder terug dan gepland. Wachten op een camel-parkeerplaats is niet handig. Iedereen probeert je zijn camel aan te smeren om terug naar het hotel te komen. Aangezien de duisternis zijn intrede

deed, hadden wij zoiets van, laat ons maar naar huis gaan. Dus wij voor een leuk prijsje een tandem-camel geregeld, ideale tweezitter, met uitzicht over het gebeuren. We waren de parkeerplaats echter nog niet af of “onze” *cameldriver* kwam proestend achter ons aan. “Wat maak je me nou! Ik sta hier al die tijd al te wachten!”

OK, *no worries*, pakken we jouw camels toch weer, laten we die nieuwe tweezitter voor wat 'ie is. Heeft die man ook een goeie dag gehad. Maar “onze” *cameldriver* wilde pertinent dat de andere cameldriver zijn geld aan ons retourneerde. Verzekering van de markt vond hij. Wij hadden echter zelf de keuze gemaakt, dus wij hadden zoiets van, laat maar komt wel goed. De politie moest eraan te pas

komen om de twee kemphanen uit elkaar te halen. Wat restte was een prachtige schemertocht op de twee camels dwars door het kampement van alle toegestroomde locals. Lawrence of Arabia was er niets bij. Bij terugkomst in ons Fort werden we verblijd met een groep entertainers, die vuurspuwden en dansten dat het hun een lieve lust was. Oude tijden van vermaak op een paleis herleefden. Vandaag allerlei nieuwe pracht en praal gezien. Tjonge, die Maharadja's wisten wel waar ze hun geld aan moesten uitgeven zeg. Na een lange dag was een heerlijke duik in het zwembad ons deel. Bij maanlicht schudden we alle perikelen van etoerige India van ons af en wanen ons weer even de Maharadja's zelf. **MARIJN | 4-11-2006**

Kermis Per camel (boven) naar Pushkar. Bij de *ghats* aan Pushkar Lake (onder) helpen ze je graag offers te brengen aan familie en vrienden.

Jodhpur

Op de weg naar Jodhpur

Vanmorgen stonden we vroeg op. Maar liefst 7 uur duurde de lange autorit naar het *Camel Camp* van Osian. Pushkar hebben we nu achter ons gelaten en het heeft een blijvende indruk op mij gemaakt. Niet alleen de drukte, de vele marktkraampjes, de beesten en alle tempels, meer nog de manier waarop al deze elementen in elkaar samenvloeien tot een grote mierenhoop.

Terug naar onze *roadstory* Osian ligt in de woestijn van Rajasthan, het oogt meer als een steppe met hier en daar een boom, maar toegegeven droog en warm is hier uitgevonden. Het is de bedoeling om de lunch te gebruiken in dit fort. Het ligt alleen een beetje afgelegen. En qua route lag het ook niet zo handig. Doordat wij het programma hadden uitgebreid met Pushkar is de slimste route bij het plannen van de reis niet goed in de gaten gehouden. Geen probleem we hebben een topchauffeur, alleen we kweken aardig wat zitvlees.

In Jodhpur zijn we omwille van de tijd gelijk aan een rondleiding begonnen. Eerst door het grote fort hier (1 bij een halve kilometer!). De Maharadja's leefden hier tot voor kort in onbeschrijflijke weelde. Daarna nog even langs de stoffenmarkt en de specerijenmarkt geweest. Weer 100% India gevoeld, geroken en gezien. **JEROEN | 4-II-2006**

Jaswant Thada

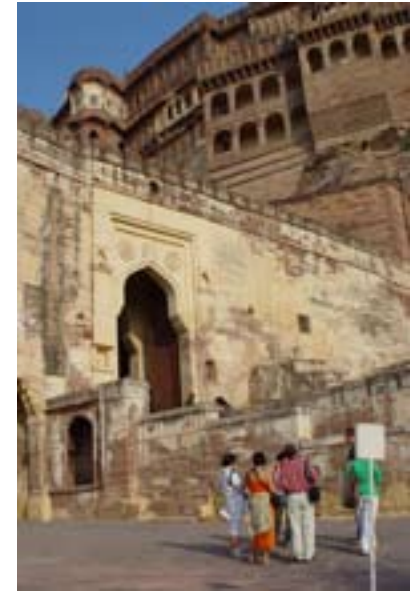
Een praalgraf voor de plaatselijke Maharadje-familie. Geheel opgetrokken uit marmer.

Jodhpur

De stad (boven) is de op een na grootste in de staat Rajasthan en werd in 1459 gesticht door Rao Jodha. →

Blauw = Brahmin

Wie vroeger tot de hoogste kaste (*Brahmin*) behoorde mocht zijn huis blauw schilderen. De blauwe kleur geeft status, maar houdt vooral ook de warmte buiten en de koelte binnen. Tegenwoordig mag iedereen de kleur gebruiken.

Mehrangarh Fort

Bovenop een hoge rots staat het meest majestueuze fort van Rajasthan. Wanneer de Maharadja in de strijd om het fort de dood vond, sprongen de Maharani's naar beneden in het vuur om via de dood te ontsnappen aan de handen van de overwinnaars.

Ranakpur

Het tempelcomplex is een van de vijf heilige plaatsen voor het *Jainisme*. Hoogtepunt is de *Adinatha tempel* die beschikt over 1444 unieke pilaren. Alle uitbundig bewerkt met bloemmotieven.

Luxe en toch ook echt Indiaas

Het Jag Niwas Hotel (rechts) en het Saheliyon ki Bari (boven) ademen oude luxe. Het normale straatbeeld (onder) blijft echter gewoon en chaotisch.

Udaipur

Water in Udaipur

Gisteren aangekomen in Udaipur, de meest rijke en toeristische stad in Rajasthan. Aan een soort meer van Genève liggen hier de meest luxe hotels. Wie de Bond-film *Octopussy* voor zich kan halen vindt hier enkele filmlocaties en dat willen ze hier weten ook. Veel hotels en restaurantjes vertonen de klassieker in hun gelegenheid. Het is erg aangenaam dat de route door het droge Mandawa, Bikaner, Pushkar en Jodhpur een omslag maakt naar het bergachtige en waterrijke Udaipur.

Rond een uur of half zes, zonsondergang-tijd, liepen we het *Sunset-terras* van het Lake Palace hotel op. Met uitzicht op het exclusieve parelwitte hotel in het meer zie je de zon langzaam achter de bergen zakken. Een prachtig mooie rode gloed blijft nog lange tijd hangen. Om zeven uur moesten we er wel vanaf, want toen kwamen de eters die gereserveerd hadden. Wij hadden in ons eigen hotel een tafel op het dakterras gereserveerd en daar was het net zo

Shaken not stirred Bond heeft in Udaipur een stempel achter gelaten.

goed toeven. We voelden ons er de Maharadja's te rijk, zeker na een flesje Indiase *Sauvignon Blanc*.

Vandaag hebben we in de ochtend het city-palace bezocht. Opnieuw pracht en praal, maar inmiddels, na een tiental bezoeken aan paleizen, forten en andere staaltjes van bouwkunst, kunnen we al beter onderscheid maken tussen "buitengewoon prachtig" en "ook wel mooi". Een tempeltje volgde nog en we besloten de ochtend met een bezoek aan de tuin van de Maharana, bedoeld voor haar vriendinnen. Omdat het wat

verder van het centrum ligt en zo'n twintig meter onder de waterspiegel van het meer ligt, hebben ze met veel vernuft een schitterende tuin aangelegd met vijf fonteinen.

De gids - die buitengewoon goed kon boeren en een huilende baby na kon doen - hoefde maar aan een kraan te draaien en de fonteinen spuiten er op los.

Vanmiddag mogen we onszelf vermaken dus zullen de ansichten met de post van vier uur meegaan en tikken we nog even dit verslag af.

JEROEN | 6-II-2006

Unexpected Udaipur

Daar zijn we weer. Inmiddels aangekomen in Udaipur in het zuiden van Rajasthan. Deze plek is een oase van rust in vergelijking met de andere plekken waar we tot op heden geweest zijn. De situering aan een meer maakt het een idyllisch plekje. De meest mooie paleizen zijn aan en in het meer gebouwd, waardoor je het gevoel hebt in een soort walhalla te zijn.

Ons hotel is ook weer niet mis, direct aan het water en een dakterras. Tot laat op de avond is het daar heerlijk. Overdag is het hier nu dik boven de 30 graden, 's avonds koelt het af naar zo'n 22 graden, ideaal dus. Wel een beetje een koudje opgelopen van alle airco's en van 's, maarja zo lang de maag stabiel blijft is er niets aan de hand! Udaipur is overigens bekend geworden bij het grote publiek door de Bond-film *Octopussy*, waarin James een aantal forten en paleizen bezoekt, en uiteraard overal zijn schatjes had...

MARIJN | 6-II-2006

Deogarh

Op Audiëntie

Inmiddels zitten we in Jaipur, de grootste stad van Rajasthan. Vanochtend vertrokken uit het heerlijk rustige Deogarh. Dat is een kleine plaats in the middle of nowhere, maar zeer de moeite waard door het paleis wat er staat. Daar mochten wij een nacht vertoeven! Onglooflijk, we hadden een kamer met fresco's uit de 16e eeuw, super. De badkamer leek wel een balzaal, en de toegang van onze kamer zat in de bar met pooltafel. Hoe goed wil je het krijgen! 's Avonds werden we vermaakt met lokale danspartijen en muziek, erg knap allemaal.

Ook de eigenaar van het paleis was aanwezig. We hebben even met deze man van ergens in de 70 zitten kletsen en dat was erg leuk. Tot in de jaren '90 had hij er gewoond met zijn familie maar nu had hij het laten ombouwen tot een hotel, zodat meer mensen van de pracht en praal kunnen genieten. Hij vertelde dat ze vroeger met olifanten op krokodillenjacht gingen. Die waren door droogte inmiddels allemaal verdwenen. Hij had heel wat mooie verhalen en zat vol geuren en kleuren te vertellen over het paleis. Zijn familie had het paleis ergens in de 15e eeuw gebouwd, en overal waren nog oud portretten te zien. Grappig om in zo'n "museum" te mogen slapen! **MARIJN | 8-II-2006**

De Raj van Deogarh

Nadat we Udaipur achter ons hebben gelaten hebben we inmiddels een half dagje en een nachtje Deogarh achter de rug. Dit was voor ons bijzonder omdat het van het geijkte toeristische pad afligt. De toeristen die er komen, verblijven allemaal in een machtig hotel: Deogarh Mahal. Een paleishotel met de familie als hoteliers. Veel hoefden ze zelf niet te doen. Bij onze ontmoeting was het duidelijk

dat we hier met een Raj (koning) te maken hadden. Hij schepte er genoeg in om met alle gasten een gesprekje te houden. Met nog een persoonlijk assistent had hij de rest van zijn "hofhouding" tot hotelpersoneel omgeschoold. In het dorp hebben we de souvenirwinkels bezocht. We hebben de techniek van het shoppen nu redelijk onder de knie. Je vooral niet bezwaard voelen als de winkelier 35 tekeningen of tafellakens of shawls of zilveren kettinkjes uit de kast haalt. Als er niets bij zit dan bedank je en verlaat je tevreden het pand. Uiteraard zijn er wel de

nodige dingetjes gekocht. Verder nog genoten van het zwembad. Erg luxe, maar helaas niet lang van de rust kunnen genieten. Zo'n twintig mannen kwamen in het ketelhuis een ketel ontmantelen. En dat ging op de Indiase manier. Veel schreeuwen, veel paniek en veel drukte. Vermakelijk om naar te kijken, maar je kreeg er wel de zenuwen van. Vandaag in Jaipur aangekomen. Grote stad en zelfs hoofdstad van Rajasthan. Vanavond proberen we naar een Bollywood-film te gaan. Ik hoop dat ze ondertitels hebben... **JEROEN | 8-II-2006**

Kingsize bed
In Deogarh kun je slapen bij de Raj. De kamers met muurschilderingen geven het gevoel dat je in een museum verblijft. Het hotel voorziet ook in moderne behoeftes (onder).

Jaipur

Pink City Het sauswerk van veel gebouwen levert Jaipur deze bijnaam op.

Grande Entree De eerste tocht op een olifant is een feit. Als een vorst word je op de rug van een dikhuid Amber Fort ingeleid. Niet diervriendelijk, wel sensationeel.

De Don en de olifanten

Het verhaal is erg ingewikkeld. Het aantal betrokken personages ontelbaar. Alles in een fancy decor: soms Maleisisch en soms Indiaas. De verhaallijn werd nog lastiger gemaakt door de vele liedjes die allemaal in spektakel eindigden. Ik heb het hier over de Bollywood-productie: The Don. Een superschurk ontkomt elke keer weer de corrupte arm der wet met veel geweld of juist slim bedrog.

Ondanks dat er soms wat Engelse krachttermen vielen was er verder niets van te verstaan. Wel had de film een gevaarlijke moraal: Kwaad bevecht kwaad en het kwade overwint! Los geweld vooral met geweld op, sla er eerst op en stel dan vragen. Toch was het een leuke belevenis om in de Raj Mandir - een vorstelijk versierde bioscoop de film te bekijken. Na afloop hebben we een Mc Chicken Maharadja gegeten. Het assortiment is hier beperkt tot veggie-burgers, kip of vis. Grappig om te zien, maar wat zal dat rundvlees lekker smaken als ik weer in Nederland ben.

Vandaag was er ook weer een primeur. De beste manier om het Amber Fort in Jaipur binnen te treden is per olifant. Dus heb je aan de voet van het fort zo'n dikke 100 olifanten lopen die de hordes toeristen geduldig naar boven sjokken. Langs de hele route lopen verkopers mee, maar gelukkig denken die bij de vrouwelijk beladen olifanten meer kans te hebben. Het was dan wel het zoveelste fort dat we in een dikke week bezoeken, maar het blijft toch steeds weer bewonderenswaardig allemaal. Deze had zelfs in de 16e eeuw al een zwembad! Ook interessant was het bouwwerk

van een van de meest slimme Maharadja's. Met stenen bouwsels wist hij een aantal zeer nauwkeurige sterrenkundige observatie-instrumenten te bouwen. Was zijn tijd ver vooruit zullen we maar zeggen. Nog in het City-palace geweest. Hoogtepunt waren twee immense zilveren potten van 900 liter inhoud. Zestien daarvan gingen gevuld met water uit de Gnages in 1902 mee naar Londen toen de toenmalige Maharadja daar een bezoek bracht aan de Britse koningin Victoria. Hij weigerde zich met geen ander water te wassen, vandaar. **JEROEN | 9-II-2006**

Amber Fort

Opnieuw een perfect bewaard gebleven vesting voor de vorsten van Jaipur. Het fort-paleis biedt vanaf zijn heuvel-top panoramische uitzichten.

Sheesh Mahal

In deze spiegelhal is het licht van een kaars genoeg voor een flitsende lichtshow. →

Jaipur

Sterretjes kijken

Vandaag een rondje Jaipur gedaan. Met een gids op stap naar het Amber fort. Daar wachtte een cordon aan olifanten de gewillige toeristen al op. Per paar werd je boven naar het fort gereden. Consequentie was wel dat er een enorme rij stond omdat iedereen op de olifanten moest... Op weg naar boven werd je vervolgens helemaal plat gelopen door verkopers, kortom we waren weer 'ns in toeristenland.

Het fort zelf was best aardig, maar inmiddels hebben we het een en ander gezien... Wel bijzonder was de muur om het fort heen, die als de Chinese Muur over de rondom liggende bergen uitwaaierte.

Daarna naar het *Jantar Mantar observatorium*. Dit was heel bijzonder. Zo'n 250 jaar geleden heeft de toenmalige Maharadja hier een zonne- en sterrenobservatorium gebouwd. De genialiteit druipt er vanaf. Tot op twintig seconden nauwkeurig konden ze de tijd bijhouden en door middel van allerlei diagonale trappen konden ze de sterren volgen. Met behulp van de hoek die de zon met de aarde maakt op die specifieke dag, konden ze bepalen in welk gedeelte van het jaar ze zaten, en dus wanneer de verschillende seizoenen zouden plaatsvinden. Ook de dierenriem werd uitgebreid gevolgd en in kaart gebracht. Allemaal ter oriëntatie en navigatie, zodat ze op reis wisten waar ze heen moesten in het donker... Slimme jongens die *Mogolen*!

Daarna nog even het paleis van de plaatselijke Maharadja bezocht, best leuk... Nu weer tijd voor een duikje in het schitterende zwembad hier. **MARIJN | 9-II-2006**

Jantar Mantar
Dankzij dit observatorium, een speeltje van de geniale mogul *Sawai Jai Singh II*, kon men rond 1734 vrijnauwkeurige de tijd en seizoenen bepalen.

Agra

Kingfisher

Kingfisher is het bier van Rajasthan, goed te drinken en mooie grote flessen van 650 ml. Gisteren waren we in *Keolado Park*, een vogelreservaat. Helaas door de tegenvallende moessontijd is de waterstand ver beneden peil. Wat normaal gesproken wetlands zouden moeten zijn, waren nu droge *beddings*.

Toch waren er nog een aantal leuke beestjes te zien, zoals de *kingfisher*, familie van de ijsvogel. Ook allerlei wijze uilen deden hun middagslaapje in hun hol. Mooi waren ook de diverse herten en antilopen die we gezien hebben. Twee jaar terug zou hier nog een tijger hebben rondgestruind, maar die heeft het niet overleefd. Ook weer vanwege te weinig water.

Dit merk je hier alom, de kranten staan er vol van dat het grondwater van steeds dieper moet worden gepompt om aan de vraag te kunnen voldoen. Kortom, voldoende werk hier de komende jaren voor civielingenieurs.

Vandaag in Agra aangekomen, wereldberoemd om de *Taj Mahal*. Die gaan we morgenochtend bij het ochtendgloren aanschouwen. Dat zal wel weer mooie fotootjes opleveren... **MARIJN | 11-11-2006**

Opwarming Keoladeo Ghana wordt als het belangrijkste vogelreservaat ter wereld gezien. Door klimaatveranderingen dreigen de *wetlands* echter op te drogen met grote gevolgen voor de zeldzame flora en fauna.

Opgedroogd Vogelpark

Het minidorpje Pehersar boodt een aangenaam tegenwicht tegen het drukke en volle Jaipur. Hier in een dorpje van wel vijf of zes huisjes had de Jad van Pehersar een buiten, waar inmiddels een vriendelijk hotel in is gevestigd. Buiten de muren van het hotel is geen elektrisch licht, stromend water uit een kraan of een ander teken van enige luxe te bekennen. De dorpelingen worden door de uitbater in het hotel aan het werk gehouden en zo verdient ieder zijn brood.

Bij het avondeten werden we vermaakt door een reizende muzikantenfamilie drie kindertjes tussen de 6 en 9 jaar oud dansten op de muziek van vader en moeder. Geen school voor de kleintjes, want ze zijn altijd onderweg. Een mondje Engels spraken ze wel. Zo maakten ze duidelijk dat de drie nog zes andere broers en zussen hadden. Het natuurpark *Keoladeo Ghana National Park* is vanuit ons hotel in een half uurtje te bereiken. We zijn

er per riksja doorheen gereden. Je durft in dit land niets meer zelf te doen. Liever hadden we zelf op de trappers gezeten, maar in dit land wordt alles voor je gedaan. Vaak de enige manier voor mensen om geld te verdienen. En dat beetje brood wil je ze dan ook niet uit de mond stoten.

Het park heeft last van droogte. De moesson is dit jaar erg tegengevallen en met de toch al nijpende waterproblematiek van India heeft het park hier onder te lijden. Hoewel het bekend staat om zijn honderden verschillende soorten vogels, zijn er dit jaar maar een tweehonderdtal verschillende te zien. Waaronder overigens wel hele mooie: de *kingfisher*, uilen, reigers, lepelaars en nog veel meer. Ook loopt hier wat grazend wild rond. Mooie damherten en gazellen lopen hier rustig tussen de runderen door. 's Avonds in het donker terug naar het hotel was niet zo'n succes. Zonder straatverlichting, met slechte wegmarkeringen en al het tegenliggend verkeer dat met groot licht rijdt, was ik erg blij toen we weer het rustige erf van *Chandra Mahal Haveli* opreden. **JEROEN | II-II-2006**

In het groen Na dagen door de oude, volle steden te hebben gezworven biedt het groen aangename een afwisseling.

Agra →

Fatehpur Sikri

Nu een spookstad, ooit hoofdstad van het machtige Mogol-rijk. Het rijk gedecoreerde Fatehpur werd gebouwd tussen 1571 en 1585 en deed veertien jaar dienst zetel van de macht.

Raamwerk

Het scherm (rechts) is uit een stuk marmer gewerkt en schermt een heilige tombe af op een van de binnenplaatsen.

De Taj lonkt
Het Agra Fort doet een moedige poging de bezoekers met oude pracht en praal te boeien. Toch zal de bezoeker die vanaf de galerijen in de verte de *Taj Mahal* vindt, zijn aandacht verliezen. Het fort is dan alleen nog goed genoeg om te voorzien in een doorkijkje op het ultieme liefdesmonument.

Optische illusie Grootchaligheid en delicate schoonheid gaan bij de *Taj Mahal* perfect hand in hand.

Tijgetje

Inmiddels al weer aangekomen in Khajuraho. De Taj Mahal hebben we achter ons liggen. Wat een fenomeen. Begrijpelijk dat het zoveel toeristen trekt. Briljant! Na Agra zijn we doorgereisd naar Gwalior. Daar hadden we een fantastisch hotel met een suite die groter was dan mijn eigen huis... Ter plaatse hebben we een rondleiding gehad door het fort. De Engelsen hebben er hun handen vol aan gehad om het te veroveren, aangezien het op een eenzame heuvel boven de stad uittoort. Maar zoals gezegd, nu in Khajuraho beland. Deze plaats is bekend om haar eeuwenoude tempels, versierd met *Kama Sutra* afbeeldingen. De hele middag hebben we over het complex gelopen, terwijl

we uitleg kregen van een zeer welbespraakte gids. Naast het feit dat hij zijn feitjes over het complex en de beelden leuk over wist te brengen, wist hij vooral een leuk beeld te geven van het hedendaagse India met al zijn facetten. Zijn Engels was dusdanig dat we eindelijk fatsoenlijk konden converseren. Vanochtend op zoek geweest naar tijgers in het *Panna National Park*. Helaas bleef het voor ons bij een fiks aantal herten, een krokodil en een antilope. Hopelijk hebben we in *Chitwan Park* (Nepal) meer geluk. Morgen met de trein naar Varanasi. Dat wordt weer een belevenis. De tocht gaat zo'n 7 uur in beslag nemen, dus we zijn benieuwd! **MARIJN | 14-II-2006**

Khajuraho →

Khajuraho

Gwalior Fort Kleurrijk en versierd met veel dierenmotieven.

Saas Bahu Vishnu-tempel.

Jainbeelden 21 in de rotsbeelden leiden je naar het fort.

Rode oortjes

Inmiddels hebben we ons verblijf in Agra alweer een aantal dagen achter ons. Bij aankomst in de middag hebben we onze kamers betrokken in het grote en daarom gelijk ook onpersoonlijke hotel van de *Clarks-keten*. Onmiddellijk daarna hebben we uiteraard het plaatselijke fort bezocht. Inmiddels begint zich een lichte vorm van fort-allergie te ontstaan. Niet omdat het allemaal niet mooi is of indrukwekkend. Maar van de dik-

ke twee weken dat we nu door India trekken was dit net even het fort waar we niet zo'n heel erg trek in hadden. Maar wanneer kom je ooit weer in Agra, dus toch even doorbijten en op naar de toegangspoort. Dat ging nog niet eens zo gemakkelijk, want gewend als ze zijn aan de makke schapen die toeristen heten, bleven de lokale gidsen aanbieden om ons door het paleis te loodsen. Zoniet dan zouden we in alle zestien paleizen hopeloos verdwalen. Toch maar de stoute schoenen aangetrokken en beleefd blijven weigeren.

Hoe erg kan het zijn om voor altijd te moeten dolen door een paleis met uitzicht op 's werelds grootste liefdesmonument? Het bleek allemaal wel mee te vallen en om heel eerlijk te zijn het voorproefje op de *Taj Mahal* van de volgende dag was eigenlijk wel het hoogtepunt. De Maharadja liet de graftombe niet ver van zijn eigen paleis bouwen voor zijn overleden echtgenoot. Uiteindelijk hebben we ook weer de uitgang gevonden. Erna was het pad naar het zwembad snel gebaand.

Omdat we echt niet zoveel op hadden met de massaproductie van hotel Clarks zouden we wel eens eventjes zelf op pad gaan. Met de vertrouwde *Lonely Planet* in de achterzak liepen we heldhaftig het terrein af, langs de wachtende taxichauffeurs. Uiteraard wisten zij wel een toprestaurant voor ons en was het restaurant dat wij in gedachten hadden al lang gesloten. Voor slechts 50 rupees zouden we keurig voor de deur afgezet worden en na afloop weer opgehaald. Nu is 50 rupees ongeveer een euro dus we vermoedden al dat de eettent niet al

Teli ka Mandir Tempel van het fort.

Orchha Fort Jahangiri Mahal.

Chhatris Langs de rivier Betwa bouwden Bundela-koningen monumenten.

te ver weg zou zijn. Om precies te zijn reed de wagen ons zo'n twee à drie deuren verder. Melig van zoveel creatieve handelsgeest hebben we toen maar wat gerechten besteld gepeperd op de *dynamite*-wijze. De volgende dag zijn we om zes uur richting de *Taj Mahal* gereden. Het is werkelijk waar een schitterend monument. Je wordt bijna bang van de tijd en arbeid die is gaan zitten in het bouwen van deze reusachtige tombe. Alle details zijn tot in perfectie uitgevoerd. Wit marmer is de basis, de talrijke versieringen zijn van natuur-

lijk gekleurde stenen. Een waarlijk meesterwerk. Na dit bezoek hebben we ontbeten in het hotel en erna konden we met een nieuwe chauffeur richting Gwalior rijden. Een rit van een paar uur naar een industriestad met opnieuw een... fort. Allemaal mooi echt waar, maar de topper was het hotel. Met een vierkamer-kamer in totaal groter dan mijn eigen appartement was het goed rusten. Maandag moesten we weer vroeg op voor een bezoek aan Orchha (fort) en een lange reis naar Khajuraho. En hier tik ik dit nu.

Vanmorgen opnieuw vroeg op. Om zes uur werden we door een van de rangers opgehaald voor een bezoek aan het *Panna National Park*. Een tijger-resort, met veel wild. Prachtig om de natuur in te gaan na al dat stedelijke geweld. Veel herten gezien, vette spinnen en wilde zwijnen. Helaas geen tijgers en geen luipaarden. Hopelijk hebben we in Chitwan meer geluk. Bij terugkomst konden we nog in een boomhut van het ontbijt genieten. Even een bodempje leggen voor de drukke dag. Om 13:00 zijn we namelijk de uitgebreide tempel-

complexen gaan bekijken. Afgezien van de onbeschrijflijke kunsten die de beeldhouwers hier al in de jaren 900 tot 1000 hebben tentoongespreid, zij de beeldjes nogal van erotische aard.

De tempels gewijd aan de goden die we inmiddels een beetje beginnen te kennen (Brahma, Vishnu enzovoorts) bevatten het complete oeuvre uit de kama sutra. Erg creatief allemaal... maar met een dag lang de Indische zon op je kop heb ik er wel rode oren van gekregen.

JEROEN | 14-II-2006

Panna National Park
We hoopten op panthers en tijgers maar kregen prachtige uitzichten, wat herten en ontbijt in een boomhut.

Kandariya Mahadev

Al in de negende en tiende eeuw wist de Chandela-dynastie dit tempelcomplex te bouwen. De *Kandariya Mahadev* (boven) is versierd met 800 beelden van goden, godinnen, beesten en krijgslieden. De tempels van Khajuraho zijn met name bekend geworden door de veelheid aan erotische afbeelden uit de *Kama Sutra*.

Varanasi

De stad van burning and learning

Vanuit Khajuraho zijn we dinsdag om zeven uur 's ochtends vertrokken richting Satna. Daar werden we op de trein gezet naar Varanasi. De autorit van zo'n 110 km kostte drie uur. Een kruier bracht onze beide rugzakken behendig op het hoofd naar het juiste perron. Een nieuwe wereld, namelijk die van *Indian Railways*, zou voor ons opengaan.

We konden even kijken hoe we het vinden van onze juiste wagon straks het beste zouden kunnen aanpakken. We waren er een uur voor vertrek en er zouden eerst nog twee andere treinen binnenkomen. De eerste lokale trein kwam binnen en die zat angstaanjagend vol. Niet zo dat er ook mensen op het dak zaten, maar vanuit alle andere hoeken die een trein heeft kwam bagage, een hoop volk en vooral veel brandhout. Mensen blijven in- en opladen totdat de trein van het perron loskomt. De achterblijvers wachten wel weer op de volgende.

Ons ritje begon rustig. De kruier had ons al op de juiste hoogte van het perron gedropt en zo hoefden we enkel met bagage en al de airco-wagon in te stappen. Met twee banken, twee bedden, een zak cashewnoten, twee zakjes chips en water zouden we tot half acht 's avonds wel prima door kunnen brengen.

De rit van Satna naar Allahabad ging voorspoedig. Alleen daar begon het wachten. De loc moest aan de andere kant van de trein vastgemaakt worden. Of dat de reden van de vertraging was weet ik niet, maar in ieder geval hebben we drie uur stil gestaan op het perron. Na Allahabad hadden we nog zo'n drie uur spoor

voor de boeg dus de moed zakte ons in de schoenen. Uiteindelijk kwamen we om een uur of twaalf moe en hongerig aan op Varanasi. we werden gelukkig gelijk opgepikt en naar ons hotel gebracht. Een kort nachtje was nog het enige dat restte. Om vijf uur ging de wekker voor een boottocht op de Ganges. Tussen vier

en acht uur komen de gelovigen uit de stad zich daar wassen. Vanuit een roeiboot wordt je langs de sprookjesachtige kades (*ghats*) gevaren. Zeer indrukwekkend. Onze gids had ook nog een masseur aan boord gevraagd dus terwijl wij naar het schouwspel op de *ghats* keken, werden intussen onze voeten handen, benen, hoofd en schouders losgewrongen. Varanasi is de religieuze hoofdstad van India. Als hindu wil je hier sterven en verbrand worden op sandelhout aan de oever van de Ganges. Na afloop kieperen ze dan je asresten in de heilige rivier. Een ander aspect van de rivier zijn de rituele baden die de Hindu's hier nemen. Hoewel het water er door alle lozingen (riool, as enzovoorts) van zeer bedenkelijke kwaliteit is, wassen, drinken en zwemmen de mensen hier in de rivier.

Vandaag hebben we ook nog wat tempels in de stad bezocht. Waaronder de tempel van moeder India. Eigenlijk niet veel meer dan een enorme reliëfkaart in marmer (schaal 1:2000) van India. De aanblik van de absurde muur die de Himalaya heet, deed me alweer uitkijken naar ons volgende deel van de reis: Nepal. Ook nog de campus van de universiteit bezocht. De grootste van heel Azië naar verluidt. Zo is de titel van deze post ook weer verklaard: Varanasi city of burning and learning.

JEROEN | 16-II-2006

Plonsjes

Gisteren een dagje treinen achter de rug. Wat een uurtje of 7 1/2 had moeten duren werden er 12... Kortom, *the real Indian Railway Experience!* Soms rijd je wat, soms sta je 2 1/2 uur stil op een perron, soms sta je ergens *in the middle of nowhere* stil..., het kan allemaal. De trein zelf was prima, we reden in een eerste klas air-conditioned wagon, met soft sleepers.

Het stationsleven was weer à la de *Transsiberië Expres*, hectiek alom. Enige nadeel was dat we door ons rantsoen heen waren, en dat we 's middags en 's avonds nauwelijks meer gegeten hadden.

Na een lange rit om 0.30u op de hotelkamer, met het fijne idee dat de wekker weer om 05.00u ging, aangezien we een stukje op de Ganges zouden gaan varen...

Na de korte nachtrust was het boottochtje zeer de moeite waard. Bij een prachtige zonsopgang konden we vanaf het water de badende hindu's zien. Voor hen betekent een plonsje met Ganges-water reiniging van hun zonden. Dit rivierwater is inmiddels echter zo smerig dat je meer van een open riool kunt spreken.

Terwijl we in de roeiboot zaten werden we nog even getraakteerd op een voetmassage. Dit om het lichaam in rust te krijgen om de religieuze ervaringen goed op te kunnen nemen. Dat had je ook wel nodig. Brandstapels waar mensen op worden gecremeerd is toch niet het eerste waar je aan denkt op je nuchtere maag. Daarna nog een paar tempels bekeken. Daarbij leek het soms wel of we de Gaza-strook op gingen, gezien alle beveiliging. Dit vanwege religieuze twisten over de locatie van een moskee, waar eens een Hindu-tempel had gestaan.

Na een weldadig ontbijt in ons 5-sterren hotel gingen we op pad om nog wat tempeltjes te zien. De gids was weer welbespraakt en wist leuk te vertellen over de rol van geloof en religie in het Indiase leven. **MARIJN** | 16-II-2006

Varanasi

De heiligste stad van India gelegen langs 'de levende godin' de Ganges. De oevers zijn bezaaid met *ghats*. Kades met trappen die afdalen naar de rivier. Daar speelt het grootste deel van het rituele leven zich af: offeringen, rituele baden, meditatie en crematies.

Kathmandu

In bad met olifantjes

En daar gingen we dan van de laatste Indiase stad naar ons nieuwe reisland: Nepal. Tijdens de autorit van zo'n zeseneenhalf uur lieten we de laatste restjes achter. Dat halve uurtje was meer dan gepland. Halverwege de route naar de grens was er namelijk een brug verzakt. Hierdoor moesten we via de smalste weggetjes en kleinste gehuchtjes een omleiding volgen. In India ben je nooit alleen dus heel wat vrachtwagens, tractors, auto's en motoren ondergingen hetzelfde lot. Op een gegeven moment stonden we in een kleine file zand te happen achter een defecte auto. Was erg leuk om te zien hoe iedereen zich ermee ging bemoeien en uiteindelijk de auto toch weer aan de praat kreeg. Toen moesten we nog wel door een smal weggetje van wat een bescheiden bebouwde kom mag heten. De plaatselijke verkoper van pruimtabak moest zijn luifel zelfs sluiten, anders kon niets of niemand meer passeren. Bij de grens werden we vriendelijk geholpen bij het stempelen van ons

paspoort en nadat we de grens overgelopen waren werden we nog vriendelijker geholpen. We hebben het overal al gelezen, maar nu ook zelf ervaren: Nepal is voor iedereen die net uit India stapt een walhalla van rust, vriendelijkheid en relaxedheid. Met een tussenstop in Lumbini reisden we op onze tweede dag in Nepal door naar natuurpark Chitwan. Opnieuw zouden we een poging doen tijgers in het wild te zien. Chitwan is toeristisch van opzet en ons verblijf daar was aangenaam. In een klein huisje op paaltjes hadden we een basic onderkomen. Diezelfde middag nog werden naar het olifantenfokcentrum gebracht. Daar kwamen rond die tijd de volwassen exemplaren met kalfjes de jungle uit gesjukt. Erg leuk om te zien en om die kleintjes aan te raken. Nieuwsgierig als ze zijn hobbelen ze langs elke bezoeker. Intussen waren wij zelf ook een aardige bezienswaardigheid. Omdat het zaterdag was waren er enkele groepen scholieren. Kennelijk hadden wij een nog grotere vertederingsfactor dan de jonge olifantjes, want de jeugd vond het toch wel interessant om met ons op de foto te gaan. De volgende dag zijn we weer vroeg

Sauraha De olifanten keren na een dag in de jungle terug in het fokcentrum.

gestart, ja inmiddels moet hier alles tijdens zonsopgang gebeuren... Per kano met de stroom mee en ergens in de jungle uitstappen. Daar begon de zoektocht naar alles wat groot en wild is. Helaas zijn we opnieuw niet verder gekomen dan een kakevers neushoornspoor en aapjes. Teruggekomen bij het vertrekpunt van onze kanotocht was het inmiddels een drukte van belang. Het was toen namelijk elf uur in de ochtend en dat betekent baddertijd voor de olifanten. Het duurde niet lang of de eerste dikhuiden kwamen er al aan. En het duurde ook niet lang of de eerste toerist werd uitgenodigd om op de olifant gezeten mee te badderen. Toen er inmiddels een olifant of zes

aan het poedelen waren hebben wij de stoute bergschoenen uitgetrokken en zijn ook op een van die beesten geklimmen. Met het juiste commando van de *mahout* (drijver) zuigt hij eventjes zijn slurf vol en ledigt die op zijn rug en de berijders. Erg gaaf, zeker als jumbo langzaam maar zeker op zijn zij in het water gaat liggen. Dan lig je er dus ook naast. Als het beest eenmaal weer op de hurken rechtop zit kun je geholpen door zijn slurf en hangend aan zijn oren je weer op zijn rug werken. Kostte me wel drie pogingen en natuurlijk was ik het lachertje aan wal, maar dat was het me allemaal waard. 's Middags zijn we op de rug van de olifant de jungle ingetrokken op zoek naar wild. We hadden vrij snel een neushoorn met jong in het vizier. Kom je deze beesten te voet tegen dan kun je maar beter in een boom gaan zitten, maar gezeten op de rug van een olifant ben je in zijn ogen weer sterker dus nemen zij de benen. Erg mooi. Later op de route zagen we nog twee keer twee neushoorns. Nog drie krokodillen ook, maar helaas de tijger in het wild zal aan ons deze vakantie voorbijgaan.

JEROEN | 20-II-2006

Kathmandu

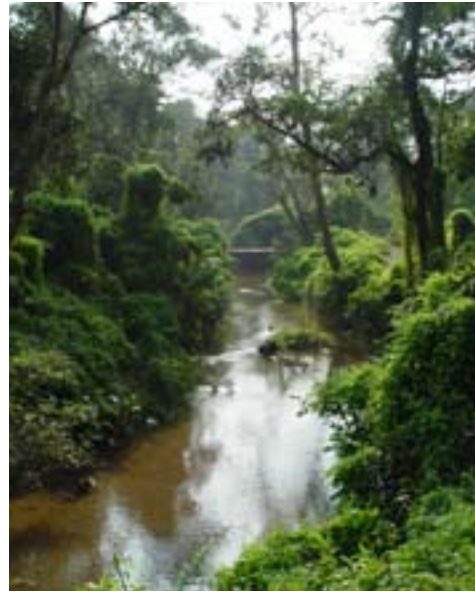
Jumbo Plons!

Zo, inmiddels in Kathmandu aangekomen. Na het hectische India zijn we nu in het veel relaxtere Nepal. Alles is een stuk minder chaotisch en de mensen willen veel minder van je.

De afgelopen twee dagen hebben we in het Chitwan Park rondgehangen. Hier hadden we een heel mooi chaletje ter onze beschikking, ideaal. De jungle zelf heeft ons een hoop dingen laten zien, alleen helaas niet de tijger. Deze zaten goed verstopt zodat we ze niet hebben kunnen ontmoeten. Volgens Jeroen lag dit aan het feit dat we de tijgernootjes waren vergeten...

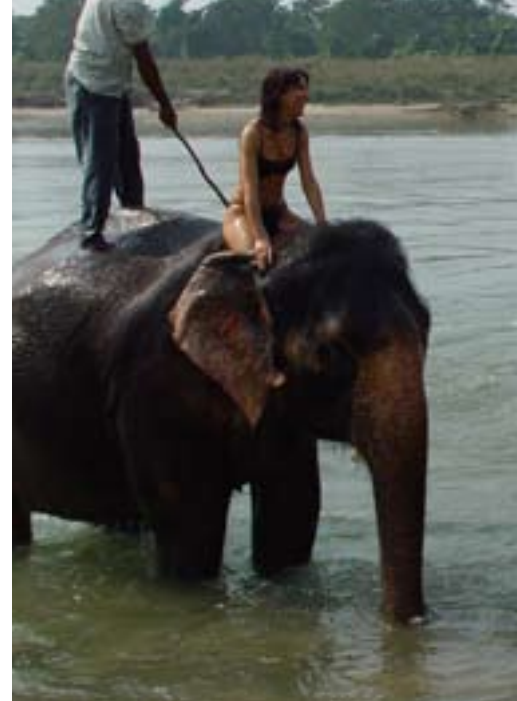
Wel hebben we 4 krokodillen, 6 neushoorns, herten en een boel vogels gezien. Heel gaaf allemaal. Sommige stukken hebben we per kano afgelegd, sommige op de rug van een olifant en sommige met de benenwagen. Toppunt was wel het olifantenbader-uurtje. De olifanten uit het breeding center mochten zich lekker even in de rivier gaan schoonmaken. Leuke daarbij was dat je als toerist op hun rug mocht, zodat jezelf ook even lekker werd gedouched door een sloot water uit de slurf, of door een full body dip als de olifant zich even lekker liet vallen in het water. Grote pret alom. Geweldige beesten zijn het!

MARIJN | 20-11-2006

Jungletocht Met de gidsen van *Maruni Sanctuari Lodge* verkenden we varend en te voet Royal Chitwan National Park.

Kathmandu

On Top of the World

De laatste dag is aangebroken, over 2 uur verlaten we *Kathmandu Guesthouse* en beginnen we aan de lange terugreis. Met een stop-over in Delhi van 10 uur wordt dat een fijne bedoening.

Gisteren een fantastische dag gehad. Onze tweede poging om een *mountain flight* te maken lukte. Na vier achtereenvolgende dagen dat ze gecancelled waren vanwege het slechte zicht, gingen de kleine vliegtuigjes nu wel de lucht in. En dat was zeer de moeite waard. De Himalaya lag aan onze voeten in een prachtig ochtend zonnetje. In een uur tijd werden we langs de bergen gevlogen en als “kers op de slagroom” deden we natuurlijk even Mt. Everest aan. Als machtig baken steekt deze piek boven de andere bergen uit. Het wordt meteen duidelijk waarom deze berg zo’n uitstraling heeft naar al die bergbeklimmers. Dit is *the one*, het hoogste puntje van de wereld... Na deze vlucht hebben we Bhakta-

Swayambhunath Stupa's zijn gebaseerd op boeddhistische filosofie.

pur nog even aangetikt. Dit is een van de koningssteden van Nepal. Erg leuk plaatsje wat nog een historische uitstraling heeft. Na wat rondgelopen te hebben en een lekker lunchje te hebben gepakt gingen we weer richting Kathmandu. Daar nog even een heerlijk laatste avondmaal genuttigd bij de plaatselijke Thai. Nu weer lekker naar huis, met een tas vol aan mooie ervaringen en herinneringen. Kortom: “*Feeling on Top of the World!*”

MARIJN | 24-II-2006

Veilig Op de rug van een olifant kun je een neushoorn benaderen.

Kathmandu

Boeddhisme Religie en toerisme gaan hand in hand.

Potters' Square Bhaktapur kent een rijke traditie van pottenbakken.

Mt. Everest: de makkelijke weg

Onze vier dagen Kathmandu zitten erop. Vanmiddag gaan we naar de luchthaven en vliegen we terug naar New Delhi. Daar wachten we op de nachtvlucht naar Milaan. De internationale luchthaven is nog onbekend terrein. Die voor binnenlandse vluchten is dat niet meer. We hebben er twee ochtenden doorgebracht. Woensdag was onze vrije dag hier

in de stad. Dus nu we er toch waren gelijk maar een *mountainflight* geboekt. De eerste poging had wat voeten in de aarde. Met de vlucht van kwart voor zeven zouden we de zonsopgang bij Everest kunnen bewonderen. Maar kwart voor zeven werd door het weer uitgesteld naar acht uur en ook nog een keer naar half negen. Toen werden we wel naar het toestel gebracht en mochten we zelfs plaatsnemen. Op het laatste moment werd besloten de vlucht te cancellen. Het lukte vrij makkelijk om de vlucht om te boeken naar de volgende dag.

Dus weer vroeg op om de vlucht van 7:30u te halen. Half acht werd half negen en dat werd vanzelf weer half tien. Weer werden we ingeladen, maar we besloten niet te juichen voordat we inderdaad in de lucht zaten. Uiteindelijk vlogen we weg en nu zou het gaan gebeuren. De hoogste berg ter wereld vanuit het raampje van een vliegtuig bekijken. De machtige Himalaya doemt al binnen enkele minuten op. De ene bergtop nog hoger dan de andere. De stewardess wees met veel geduld alle toppen op het bijgeleverde kaartje

aan en dus was ook Mt. Everest niet moeilijk te missen. Bij de vlucht hoorde ook nog een bezoekje aan de cockpit van waaruit het landschap helemaal fantastisch oogde. De vlucht duurde ongeveer een uur maar heeft een grote indruk achter gelaten. Voor de stewardess was het allemaal *standard procedure*. Op de terugweg, uitkijkend op de uitlopers van de Himalaya richting het "laagland" met drie- à vierduizenders, sprak ze eufemistisch: *Look on the other side, these are just the hills!*

JEROEN | 24-II-2006

Swayambhunath Souvenirs zijn heilig.

Kumari Levende godin of meisje van 12?

Bhaktapur Taumadhi Tole.

De vluchten

Alitalia AZ 115

Amsterdam — Milaan
zondag 29-10-2006
v. 7:20u — a. 9:05u (1u45m)

Alitalia AZ 772

Milaan — New Delhi
zondag 29-10-2006
v. 10:55u — 22:50u (7u55m)

Buddha Air BHA 104

Kathmandu — Kathmandu
donderdag 23-11-2006
v. 8:00u — a. 9:30u (1u30m)

Air Sahara S2 502

Kathmandu — New Delhi
vrijdag 24-11-2006
v. 16:00u — 17:15u (1u30m)

Alitalia AZ 773

New Delhi — Milaan
zaterdag 25-11-2006
v. 2:50u — a. 7:30u (9u10m)

Alitalia AZ 114

Milaan — Amsterdam
ZA 25-11-2006
v. 9:15u — a. 11:10u (1u55m)

Nyatapola Tempel De trap wordt bewaakt door worstelaars, olifanten, leeuwen, griffioenen en godinnen.

NO SMOKING

